

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DNR-720-517(26)/16/17/AK/TN

Warszawa, dnia 3 stycznia 2017 r.

DECYZJA nr DNR-1/1/2017

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996 i 1579) oraz art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek przedsiębiorcy Rafała Lisa prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Rafał Lis „PETTINO” w Barcinie w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/117/2016 z 6 października 2016 r. dotyczącej ogólnego bezpieczeństwa sukienki dziewczęcej PETTINO basic Art. 331677 – w zakresie nałożonego obowiązku uiszczenia kary pieniężnej w wysokości 6 000 zł za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa – Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy tę decyzję w zakresie jej pkt 2.

Uzasadnienie

Pismem z 27 października 2016 r. (data wpływu do UOKiK – 2 listopada 2016 r.) przedsiębiorca Rafał Lis prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Rafał Lis „PETTINO” w Barcinie (zwany dalej „stroną postępowania”), działając samodzielnie, złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej „Prezesem UOKiK” lub „organem nadzoru”) nr DNR-1/117/2016 z 6 października 2016 r. W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, że strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez sukienkę dziewczęcą

PETTINO basic Art. 331677 (dalej jako „sukienka”) i na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 roku o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, umorzył w tym zakresie postępowanie administracyjne. Ponadto, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 6 000 zł.

W piśmie z 27 października 2016 r. strona postępowania zwróciła się o ponowne rozpatrzenie sprawy poprzez uchylene albo obniżenie nałożonej kary pieniężnej oraz przedstawiła okoliczności, które w jej opinii przemawiają za uwzględnieniem tego żądania.

Dowód: pismo strony postępowania z 27 października 2016 r. – k. 45-47 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 27 października 2016 r. (data wpływu do UOKiK – 4 listopada 2016 r.) strona postępowania, reprezentowana przez pełnomocnika, złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie wysokości nałożonej kary pieniężnej.

Dowód: pismo strony postępowania z 27 października 2016 r. – k. 49-50 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 7 listopada 2016 r. Prezes UOKiK, na podstawie art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, wezwał stronę postępowania do usunięcia braków formalnych pisma z 27 października 2016 r. (podpisanego przez pełnomocnika) poprzez przekazanie pełnomocnictwa udzielonego tej osobie albo podpisanie tego pisma przez stronę postępowania. Jednocześnie organ nadzoru poinformował, że zgłosił na Poczcie Polskiej S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej „Poczta Polska”) reklamację dotyczącą ustalenia daty doręczenia jej decyzji, w celu ustalenia, czy wniosek został złożony w przewidzianym terminie.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 7 listopada 2016 r. – k. 51 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 17 listopada 2016 r. strona postępowania przekazała pełnomocnictwo.

Dowód: pismo strony postępowania z 17 listopada 2016 r. – k. 52-54 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 7 grudnia 2016 r. Departament Nadzoru Rynku UOKiK złożył skargę na działalność Poczty Polskiej polegającą na przewlekłym rozpatrzeniu reklamacji przesyłki zawierającej decyzję nr DNR-1/117/2016 z 6 października 2016 r.

Dowód: pismo Departamentu Nadzoru Rynku UOKiK z 7 grudnia 2016 r. – k. 56 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W dniu 8 grudnia 2016 r. naczelnik Urzędu Pocztowego w Barcinie przesłał do UOKiK informację, że przesyłka zawierająca decyzję nr DNR-1/117/2016 z 6 października 2016 r. została doręczona stronie postępowania 13 października 2016 r.

Dowód: wydruk e-mail z 8 grudnia 2016 r. – k. 58 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 8 grudnia 2016 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 8 grudnia 2016 r. – k. 8 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 7 grudnia 2016 r. (data wpływu do UOKiK – 12 grudnia 2016 r.) Poczta Polska udzieliła odpowiedzi na skargę i potwierdziła doręczenie ww. przesyłki 13 października 2016 r.

Dowód: pismo Poczty Polskiej z 7 grudnia 2016 r. – k. 61-63 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy i ocena materiału dowodowego, przy uwzględnieniu stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ w pierwszej instancji, jak i zmiany stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem decyzji przez organ I instancji, a wydaniem decyzji przez organ odwoławczy (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 25 kwietnia 2013 r., II OSK 2579/11). Powyższe stanowisko sądu nie traci na aktualności także w przypadku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa UOKiK na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w którym to postępowaniu funkcję odwołania pełni wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W istocie bowiem w postępowaniu w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy organ powinien rozpatrzeć sprawę na nowo w jej całości, nie ograniczając się jedynie do rozpatrzenia zarzutów strony podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, badając zarówno jej zgodność z prawem, jak celowość i słuszność rozstrzygnięcia.

Prezes UOKiK otrzymał dwa wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją nr DNR-1/117/2016 z 6 października 2016 r. (jedno – podpisane przez stronę postępowania, drugie – przez jej pełnomocnika), które zostały złożone w przewidzianym terminie. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z 21 maja 2015 r., II SA/Go 158/15, *„odwołaniem są wszystkie pisma kwestionujące rozstrzygnięcie organu I instancji, złożone przez stronę działającą samodzielnie lub za pośrednictwem ustanowionych przez nią pełnomocników, o ile wniesione zostały z dochowaniem terminu zastrzeżonego ustawowo dla tej czynności. W takim przypadku organ odwoławczy, realizując cel postępowania odwoławczego tj. obowiązek ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej, obligowany jest odnieść się do „wszystkich odwołań”, tj. podnoszonych w nich zarzutów pod adresem decyzji organu I instancji.”*. W związku z powyższym, Prezes UOKiK dokonał analizy obu wniosków.

Formułując swoje żądania w pismach z 27 października 2016 r. strona postępowania jednoznacznie wskazała, że kwestionuje decyzję nr DNR-1/117/2016 z 6 października 2016 r. w części, tj. w zakresie pkt 2 – dotyczącego obowiązku uiszczenia nałożonej kary pieniężnej w wysokości 6 000 zł – oraz wniosła o uchylenie lub obniżenie tej kary. Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego *„gdy strona jednoznacznie w odwołaniu wskazuje, że zaskarża decyzje pierwszoinstancyjną w określonej, dającej się wyodrębnić części, to organ drugiej instancji nie może wykroczyć poza wyznaczone granice kompetencji organu*

odwoławczego i w konsekwencji nie może poddać kontroli niezaskarżonej części decyzji organu pierwszej instancji i ponownie rozpatrzyć sprawy także w zakresie rozstrzygniętym niezaskarżoną częścią orzeczenia.” (wyrok z 9 maja 2014 r., I OSK 2492/12). Z uwagi na fakt, że strona postępowania zaskarżyła jedynie pkt 2 decyzji nr DNR-1/117/2016 z 6 października 2016 r., rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 tej decyzji jest ostateczne. W związku z tym, Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania ponownie dokonał analizy zgromadzonego materiału w zakresie objętym zaskarżeniem.

Podstawą do nałożenia przez Prezesa UOKiK na stronę postępowania kary pieniężnej było wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. sukienki dziewczęcej PETTINO basic Art. 331677. Ocena bezpieczeństwa sukienki – której strona postępowania nie zakwestionowała w toku postępowania zakończonego decyzją nr DNR-1/117/2016 z 6 października 2016 r. – jednoznacznie wskazała, że nie spełnia ona wymagań bezpieczeństwa i powoduje zagrożenia dla użytkowników (dzieci). Wprowadzając ten produkt na rynek strona postępowania naruszyła art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Naruszenie tego przepisu, zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, upoważnia Prezesa UOKiK do nałożenia na producenta kary pieniężnej w wysokości do 100 000 zł. Zgodnie z przywołanym wyżej przepisem, kara pieniężna ma charakter uznaniowy, organ nadzoru może więc odstąpić od jej nakładania. W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał jednak nałożenie kary pieniężnej w wysokości 6 000 zł na stronę postępowania za uzasadnione i po ponownym przeanalizowaniu sprawy podtrzymuje to stanowisko.

Odnosząc się natomiast do zaprezentowanych we wnioskach o ponowne rozpatrzenie sprawy okoliczności, które miałyby przemawiać za uchyleniem albo obniżeniem kary pieniężnej, stwierdzić trzeba, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Strona postępowania stwierdziła, że współpracowała z organem nadzoru i podjęła wszelkie działania mające na celu eliminację zagrożeń stwarzanych przez sukienkę. W opinii Prezesa UOKiK, argument ten nie stanowi podstawy do uchylenia lub zmiany kary pieniężnej. Organ nadzoru nie neguje faktu podjęcia współpracy przez stronę postępowania w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez sukienkę i przekazania dowodów podjęcia tych działań – okoliczność ta jest bezsporna. Prezes UOKiK uznał jednak, że mimo podjęcia przez stronę postępowania współpracy i wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez sukienkę, nałożenie na nią kary pieniężnej jest celowe i skłoni ją do przestrzegania w przyszłości przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Uznaniowość administracyjna kar

pieniężnych nakładanych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oznacza, że ewentualne rozstrzygnięcie co do zastosowania tej sankcji należy do Prezesa UOKiK, który „*dokonyje oceny działań producenta jako zagrażających i w jakiej mierze interesowi publicznemu*” (wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 lutego 2011 r., VI SA/Wa 2423/10). W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów interesem tym jest zdrowie i życie konsumentów. Dokonując oceny działań strony postępowania podkreślić należy, że było już wcześniej prowadzone wobec niej postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów dotyczące tej samej grupy produktów, tj. odzieży dziecięcej, w której także w sposób nieprawidłowy zastosowano sznury ściągające (decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-1/39/2015 z 24 kwietnia 2015 r.). W sprawie zakończonej wskazaną decyzją strona postępowania również podjęła współpracę i organ nadzoru umorzył postępowanie (nie nakładając na przedsiębiorcę kary pieniężnej). Po zakończeniu tej sprawy, strona postępowania powinna była zatem jeszcze bardziej zwiększyć nadzór nad bezpieczeństwem odzieży dziecięcej wprowadzanej na rynek. Mimo to, strona postępowania – oferując kwestionowane produkty - po raz kolejny narażała zdrowie i życie konsumentów. W opinii Prezesa UOKiK nie do przyjęcia jest sytuacja, kiedy przedsiębiorca wprowadza na rynek produkty niespełniające wymagań bezpieczeństwa, a działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń przez nie stwarzanych podejmuje dopiero po otrzymaniu informacji od organu nadzoru. Stosownie bowiem do przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów producent musi podjąć wszelkie działania aby zagwarantować, by jego produkt w normalnych lub przewidywalnych okolicznościach nie stanowił zagrożenia dla konsumenta. W tym celu producent winien poprzedzić wprowadzenie na rynek produktu stosownymi badaniami, a nadto ciąży na nim obowiązek kontroli procesów produkcji. Co więcej, producent ma również obowiązek samodzielnie monitorować rynek, tak by zidentyfikować wszelkie mogące pojawić się w toku użytkowania produktu nieprawidłowości i w razie ujawnienia się niebezpieczeństwa w możliwie jak najkrótszym czasie móc wycofać produkt ze sprzedaży lub podjąć inne stosowne środki zmierzające do zminimalizowania niebezpieczeństw grożących konsumentom. W związku z powyższym, okoliczność podjęcia przez stronę postępowania współpracy z organem nadzoru i wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez sukienkę dopiero na etapie postępowania administracyjnego nie stanowi podstawy do uchylenia lub obniżenia nałożonej kary pieniężnej.

Strona postępowania podniosła, że kary pieniężne powinny być nakładane jedynie w przypadku rażących naruszeń i obowiązków, w tym wobec przedsiębiorców, którzy mimo wezwania nie podjęli działań zmierzających do usunięcia zagrożeń poprzez wycofanie

produktów z rynku. Prezes UOKiK nie zgadza się z tym argumentem. Nałożona kara pieniężna posiada bowiem dwojaki cel. Po pierwsze, sankcja karna posiada wymiar prewencyjny, tj. ma zapobiegać w przyszłości naruszaniu przez stronę postępowania jak i innych przedsiębiorców przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Po drugie, kara ma charakter represyjny, czyli jest nakładana w związku z naruszeniem przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W niniejszej sprawie strona postępowania, wprowadzając na rynek sukienkę która nie jest bezpieczna, naruszyła art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i tym samym została spełniona przesłanka warunkująca nałożenie kary. Natomiast okoliczność, że przedsiębiorca – po wezwaniu Prezesa UOKiK w toku już prowadzonego postępowania – wycofał produkt niebezpieczny z rynku, nie stanowi przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Inaczej bowiem należy traktować sytuację, gdy przedsiębiorca z własnej inicjatywy podejmie takie działania jeszcze przed otrzymaniem informacji od organu nadzoru i wszczęciem postępowania w tej sprawie – w takim przypadku reakcja Prezesa UOKiK nie jest konieczna. Podkreślenia wymaga też fakt, że jest to kolejne naruszenie przez stronę postępowania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Ponadto sukienki objęte niniejszym postępowaniem zostały wprowadzone na rynek w marcu 2016 r., zatem po zakończeniu poprzedniego postępowania również dotyczącego odzieży dziecięcej (zakończonego w kwietniu 2015 r.). Prezes UOKiK pragnie jednak zaznaczyć, że pełna współpraca przedsiębiorcy prowadząca do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkt niebezpieczny, jest brana pod uwagę przez organ nadzoru - jako okoliczność łagodząca - przy określaniu wysokości kary i w niniejszej sprawie również została uwzględniona. Należy także zauważyć, że w podobnych sytuacjach Prezes UOKiK nakładał również na innych przedsiębiorców kary, które były w zbliżonej wysokości, co w niniejszej sprawie.

Strona postępowania podniosła, że dochowuje należytej staranności, aby jej produkty – przeznaczone dla dzieci – spełniały niezbędne normy. Jednak materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie przeczy temu oświadczeniu. Jak bowiem wykazały badania organoleptyczne przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej, na dole sukienki po obu jej bokach przyszyto sznury dekoracyjne ze swobodnymi końcami, zwisające poniżej dolnej krawędzi ubioru. Takie rozwiązanie jest niezgodne z pkt 3.5.1 normy PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej. Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja*, zgodnie z którym sznurki ściągające, sznury funkcyjne i sznury dekoracyjne, łącznie z wszelkimi przetyczkami, nie powinny zwisać poniżej dolnej krawędzi ubrania. Dodać należy, że również spodnie dresowe - wyprodukowane przez stronę

postępowania i objęte decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/39/2015 z 24 kwietnia 2015 r. – nie spełniały wymagań określonych w poprzedniej normie PN-EN 14682:2009 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej. Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja*. Wymagania dotyczące obu grup odzieży są zawarte w tej samej normie (obecnie jest to norma PN-EN 14682:2015-02), więc tym bardziej niezrozumiałe jest, że strona postępowania nie uwzględniła zawartych w niej wymagań przy produkcji odzieży dziecięcej.

Odnosząc się do argumentu dotyczącego braku skarg i reklamacji na sukienkę, wskazać należy, że powyższa okoliczność również nie stanowi podstawy do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej. Niemniej jednak, przy określaniu wysokości kary pieniężnej Prezes UOKiK wziął ją pod uwagę jako okoliczność przemawiającą na korzyść strony postępowania.

Strona postępowania podniosła także, że prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą i ocena sytuacji finansowej wyłącznie poprzez pryzmat korzyści majątkowej nie jest miarodajna w stosunku do rzeczywiście osiągniętych przychodów w skali miesiąca. Prezes UOKiK nie może zgodzić się z tym zarzutem. Po pierwsze, deklaracja strony postępowania o jednoosobowym prowadzeniu działalności gospodarczej jest rozbieżna z innym jej oświadczeniem, zgodnie z którym „*zatrudnia wiele wykwalifikowanych osób*”. Ponadto organ nadzoru pragnie podkreślić, że ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie nakłada na Prezesa UOKiK obowiązku posiłkowania się przy określaniu wysokości kary pieniężnej dochodem czy zyskiem uzyskanym przez przedsiębiorcę. Pojęcie korzyści majątkowej zostało zdefiniowane przez Prezesa UOKiK na potrzeby postępowań prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i w sposób zamierzony nie jest tożsame z dochodem czy zyskiem. Zasadność zastosowania tego pojęcia potwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, który stwierdził, że „*cywilistyczne rozumienie korzyści majątkowej na tle tego rodzaju spraw byłoby bowiem nieracjonalne. Uwzględnianie dla ustalenia korzyści majątkowej kosztów produkcji danego produktu prowadziłoby bowiem każdorazowo do analizy finansowej całego przedsiębiorstwa, na koszty te składają się bowiem nie tylko proste koszty produktów i opakowań lecz koszty funkcjonowania całego przedsiębiorstwa, amortyzacja urządzeń, wynagrodzenie pracowników itd. Zastosowanie takiej wykładni wykracza poza ramy i cele ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów*” (wyrok z 8 lutego 2011 r., VI SA/Wa 2423/10; wyrok z 3 kwietnia 2014 r., VI SA/Wa 3522/13). Ponadto należy zaznaczyć, że kryterium to przy określaniu wysokości kary pieniężnej nałożonej na stronę postępowania miało jedynie charakter pomocniczy, co wyraźnie zostało wskazane w zaskarżonej decyzji.

Strona postępowania stwierdziła też, że kara pieniężna w wysokości 6 000 zł jest „nieproporcjonalna do zakresu zawinienia”. W opinii Prezesa UOKiK zarzut ten jest niezasadny, a nałożona na stronę postępowania kara pieniężna jest adekwatna i nie może zostać uznana za nadmierną – stanowi 6 % maksymalnej wysokości kary przewidzianej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie ze stanowiskiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, kara pełni „funkcję prewencyjną – jest wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość zapobiegającym powstawaniu nagannych praktyk rynkowych, oraz funkcję represyjną – stanowi dolegliwość dla przedsiębiorcy nie niosąc za sobą jednocześnie ryzyka wyeliminowania go z obrotu gospodarczego” i dlatego kary wymierzone w sprawach z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów, uwzględniając kryteria ich wymierzania przewidziane w powyższej ustawie, nie mogą mieć charakteru symbolicznego (wyrok z 22 maja 2015 r., VI SA/Wa 3597/14). W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK, zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. I tak, organ nadzoru uwzględnił okoliczności przemawiające na korzyść strony postępowania, tj. fakt podjęcia współpracy z organem nadzoru i wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez sukienkę oraz brak skarg i reklamacji dotyczących tego produktu. W tym stanie rzeczy wymierzona kara pieniężna jest w opinii Prezesa UOKiK zasadna, zwłaszcza biorąc pod uwagę wskazane w zaskarżonej decyzji okoliczności przemawiające na niekorzyść strony postępowania, tj. wcześniej prowadzone i dotyczące tej samej grupy produktów postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, znaczną liczbę produktów wprowadzonych na rynek (3060 sukienek), grupę konsumentów, dla której przeznaczony jest produkt niespełniający wymagań bezpieczeństwa (dzieci) oraz długi okres funkcjonowania naruszonego przez stronę postępowania wymagania w zakresie bezpieczeństwa odzieży dziecięcej (od 2009 roku). W opinii Prezesa UOKiK, kara pieniężna w wysokości 6 000 zł jest zatem adekwatna i skłoni stronę postępowania do nienaruszania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów podniesionych przez stronę w toku postępowania odwoławczego – zarówno pod kątem oceny legalności, jak i celowości wydanego rozstrzygnięcia – nie dopatrył się w niniejszej sprawie przesłanek, które przemawiałyby za uchyleniem zaskarżonej decyzji. W całości należy podtrzymać wszelkie argumenty wskazane w zaskarżonej decyzji, uzasadniające nałożenie na stronę kary pieniężnej oraz jej wysokość. W związku z powyższym, Prezes UOKiK stwierdził, że decyzja nr DNR-1/117/2016 z 6 października 2016 r. była prawidłowa i brak jest podstaw do jej uchylenia.

Mając powyższe na względzie, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, 846 i 996) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
WICEPREZES

Dorota Karczewska